

Miljø- og Fødevarerklagenævnet

Klageportalen

Klage over påbud

fra

NÆSTVED KOMMUNE
Center for Plan og Miljø
Rådmandshaven 20
4700 Næstved

Sagsnr. 01.05.15-K08-1-08

Afvisning af at være part i sagen

På baggrund af seneste *påbud* om lovliggørelse af forhold vedrørende passage langs "strandlinie" i henhold til Naturbeskyttelseslovens § 22 tidligere meddelt Grundejerforeningen Enø Strand (GES) *dels* i (1) og (2), *dels* fastholdt på møde den 27. april 2017 mellem Næstved Kommune repræsenteret ved centerchefen fra Center for Plan og Miljø samt bestyrelsen for GES (3), *afviser grundejerforeningen fortsat at være part i sagen af nedenstående grunde:*

a.

Den i (2), side 1, afsnit 2 benævnte "stranden", til hvilken et "kystbeskyttelses anlæg" angiveligt forhindrer offentligheden adgang, *eksisterer ikke*; arealet er som følge af borterodning ikke "strand" mere, men fremstår i dag som *havbund*.

b.

I den udstrækning det er muligt *såvel* for en kommune at udmatrikulere-, *som* for en grundejerforening at være ejer af et stykke af den danske havbund *vedgår Grundejerforeningen Enø Strand at eje* arealet, der altså ikke er en strand/strandbred, med *matr. nr. 7e Enø, Karrebæk*, hvorpå – som anført i (2), afsnit 3 – kystbeskyttelses anlægget, der hverken er bekostet, anlagt eller forstærket af GES, ligger. Kystdirektoratet gav tilbage i 1986 en lovliggørende tilladelse til anlægget under forudsætning af offentlighedens fri passage langs stranden sikret gennem etablering af et gangareal udført ved anlæggelse af flade trædesten på ydersiden af stenkastningen. Tilladelsen må således være givet til den *daværende ejer* af området for 31 år siden (i 1986), på hvilket tidspunkt GES endnu ikke var stiftet. Grundejerforeningen er endvidere

ikke bekendt med, at den tilsynsførende myndighed i perioden 1986-2007 (Kystdirektoratet) skulle have påtalt forholdene ud for Strandvej 30/31, som derfor jf. direktoratets tilsynspligt gennem mere end 20 år må antages at have været i orden.

c.

Kystdirektoratet har i (4), side 4 tidligere fundet, at "færdselsforholdene på området er tilstrækkeligt sikret for offentligheden" under de givne forhold ved at benytte trappen lige før Strandvej 30 op på klinten, og herfra bevæge sig videre ad stien sydover et stykke. GES tilslutter sig denne konstruktive løsning.

d.

Området Enø Strand overgik fra lejer- til ejerstatus i 2010, i hvilken forbindelse der blev foretaget udmatrikulering af de (tidligere) lejede arealer, så afgrænsning af de (herefter) ejede grunde lå helt fast.

I årtierne forinden områdets ændrede status var passage langs kysten på stykket (i dag med adresserne) Strandvej 30-31 mulig så at sige på 'bagsiden' af stensætningen (landværts om man vil), hvis vandet stod højt på kystsikringsanlæggets 'forside' ud mod havet (og den på *daværende* tidspunkt eksisterende strandbred altså var oversvømmet) ad Strandvej, der fortsatte helt frem til (i dag) nr. 31. Dette vejstykke havde samme bredde, som Strandvej har i dag frem til nr. 30, se fx (5), hvorfor færden langs kysten på stedet uanset vandniveau var mulig ganske uhindret.

Ved udstykningen af området gav kommunen tilladelse til, at vejstykket frem til den aktuelle adresse Strandvej 31 blev en del af den i dag betegnede matrikel 7kc Enø, Karrebæk/Strandvej 30; det vil sige, at vejstykket kom til at indgå i denne grunds samlede tinglyste areal. *Kommunen* har med sin disposition, i.e. *indlemmelse af et stykke af en eksisterende vej*, som tidligere sikrede adgang til ejendommen på den (sydligere) i dag betegnede matrikel 7kd Enø, Karrebæk/Strandvej 31, *samt* - i konsekvens heraf - yderligere hindret mulig passage langs kysten på kystsikringsanlæggets landside til den for GES' område sydligere beliggende strandbred, *selv skabt problemet* med manglende adgang langs kysten det pågældende sted. Ved at tillade at et stykke af Strandvej kunne indgå i matrikel nr. 7kc Enø, Karrebæk/Strandvej 30's samlede areal og dermed eliminere en årtier gammel samt hævdvunden uproblematisk mulighed for passage ad Strandvej langs kystlinien 'bag' stensætningen sydover eller blot frem til ejendommen Strandvej 31 er ansvaret for misèren kommunens eget.

e.

Det fremgår af (2), side 4, afsnit 5, at kommunen i 2007 overtog tilsynsmyndigheden med området. På daværende tidspunkt fandtes GES ikke (foreningen blev – som tidligere nævnt - stiftet i 2010, hvor området skiftede status). Det hedder videre samme sted, at kommunen "har påtalt den manglende adgang" så snart, man blev bekendt med forholdet.

Det siger sig selv, at påtale ikke er mulig overfor en ikke-eksisterende grundejerforening. Af sagens akter fremgår, at GES øjensynligt ved et tilfælde blev søgt inddraget i sagen, da advokaten for ejeren af Strandvej 30, se (5), side 4, punkt 7, anmodede kommunen om at oplyse, "om man har pålagt grundejerforeningen at etablere en sti på kystsikringsanlægget, der således kan sikre offentlighedens adgang langs stranden", hvorefter kommunen nogen tid efter (1) sender GES det første varsel om påbud.

Indtil da, det vil sige fra sagens start i hvert fald tilbage i 2008, hvor de første klager over manglende adgang langs kysten på grund af et (ny-)opsat hegn begyndte at høres, har problematikken alene været et anliggende mellem ejerne af Strandvej 30/31 og kommunen (altså i et lille årti). At stensætningen, der som ovenfor nævnt, hverken er bekostet, anlagt eller forstærket af GES, ligger på en tidligere udlejers areal, som efterfølgende er udmatrikuleret og i dag formelt tilhører GES reelt i form af havbund, gør ikke grundejerforeningen til ejer af stenene/anlægget – endsige part i sagen. Det pågældende areal, som stenene ligger på, var allerede ved udmatrikuleringen borte-roderet som strand, hvilket kommunen i kraft af sin tilsynspligt med området siden 2007 burde have været bekendt med og udmatrikuleret efter.

Stensætningens 'ejere' er de lods-/grundejere – tidligere som nuværende - der har bekostet, anlagt og forstærket kystsikringsanlægget, og hvis sten uden GES' billigelse eller ønske er kommet til at ligge på grundejerforeningens 'ejendom' (for så vidt ejerskab til en havbund giver mening) som følge af en udmatrikulering årtier efter stensætningens etablering. I fald lods-/grundejere tidligere som nuværende har vundet hævde på at have sten liggende på fremmed 'jord' (reelt havbund), er det disse ejere af stenene, det må påhvile at sikre passage på stykket.

Konklusion

Som følge af ovenstående synspunkter **a.-e.** ønsker Grundejerforeningen Enø Strand at rejse klagesag på grund af uberettiget *gentaget påbud* fra Næstved Kommune om etablering af adgang på GES' område langs en ikke-eksisterende strand-/kystlinie; grundejerforeningen jf. ovenstående må helt afvise at være part i sagen.

Med venlig hilsen
p. b. v.

Kurt Eriksen
Formand
GES

(1) *Partshøring og varsel om påbud af 18. december 2015 ved miljøchef Dorthe Brinck Lillelund, Næstved Kommune, Center for Miljø og Natur/Team Miljø;*

(2) *Påbud – Kystbeskyttelses anlæg hindrer offentlighedens adgang til stranden af 22. marts 2017 ved centerchef Pernille Balslev-Erichsen, Næstved Kommune, Center for Plan og Miljø;*

(3) *Mundtlig kommunikation, hvor påbuddet fastholdes, ved centerchef fra Center for Plan og Miljø Pernille Balslev-Erichsen, Næstved Kommune, på møde den 27. april 2017 med saglig og god dialog mellem centerchefen og bestyrelsen for GES;*

(4) *Tilladelse til bevarelse af forstærket kystbeskyttelse af 3. februar 2010 adresseret ejeren af Strandvej 30 ved sagsbehandler Hans Erik Cutoi-Toft, Kystdirektoratet;*

(5) *Sagsnr. 01.05.15 –K08-1-08, Strandvej 30, 4736 Karrebæksminde (brev angående varsling af påbud om sikring af færdsel langs kysten) af 3. juli 2015 ved advokat Uffe Bøgelund Jensen; Bilag 6, Gorrissen Federspiel: Luftfoto af Strandvej på stykket (ca.) nr. 31-23 set fra syd;*